

Барвисті розписи талановитої родини

Імена Тетяни Марцинюк та її доньки її Ганни добре відомі читачам нашої газети. Власне, це й не дивина, бо обидві вони належать до людей творчих, закоханих у красу, працю.

Пам'ятаю їх здавна. Тетяна Іванівна, вчителька тоді ще школи-інтернату, відвідувала чи не всі літературно-мистецькі заходи, які відбувалися в Березному, і Ганнуся, ще з дошкільного віку, всюди супроводжувала маму. То ж чи варто дивуватися, що й уподобання у них схожі — поезія, живопис, музика, рукоділля. Тетяна Іванівна протягом багатьох років керувала, та й тепер керує, учнівською поетичною студією "Літературна вітальня", яку відвідувала і Ганнуся. І не просто відвідувала, а й неодноразово ставала переможницею обласного фестивалю власної дитячої поезії "Провесінь", видала кілька книжечок. Дівчина опанувала гру на бандурі, здобула вищу музичну освіту, працює викладачем у Березнівській музичній школі.

Але сьогодні я поведу мову про ще одне захоплення мами і доньки — вибивання. Правду кажучи, не знаю, де вони беруть на нього час: Тетяна Іванівна продовжує вчителювати в Березнівському ліцеї №3, як кандидат філологічних наук займається літературознавчою діяльністю, до того ж вона відома поетка, недавно видала вже третю книжку віршів. Щодо Ганни Вавилонівни, то професія бандуристки вимагає щоденної кількогодинної гри на цьому інструменті і, звичайно ж, праці з вихованцями музичної школи. Нерідко береться за пензлик і фарби, бо й до живопису небайдужа.

А днями на базі клубу "Берегиня" дорослого абонементу міської бібліотеки відбулась презентація вишитих ікон та картин "Барвисті розписи сім'ї Марцинюк".

Бібліотекарка абонементу Людмила Яковишина ознайомила присутніх з особливостями їх робіт, техніками виконання. Неабияке зацікавлення шанувальниць цього виду мистецтва викликала алмазна техніка. Просто неможливо було відвести погляд від картин "Коні", "Тигр", "Кіт", пейзажів. Оригінальністю віяло від живописних полотен Ганни Марцинюк. Своїми враженнями від побаченого на виставці поділилася досвідчена художниця Ольга Осейчук, в якій Ганна Марцинюк брала перші уроки живописання, вишивальниця Лариса Поліщук. Начальник відділу культури міської ради Олександр Діхтяр подякував організаторам виставки, вишивальницям, вручив їм квіти та побажав нових творчих успіхів.

Другою частиною цікавого заходу було спілкування за чаєм. Його учасниці запропонували збиратися у бібліотеці частіше, запрошувати до розмови майстрів килимарства, ткацтва, лозоплетіння, гончарства, співаків, поетів. А ще Ольга Осейчук порекомендувала реформувати клуб у світлицю і змінити назву, бо слово "Берегиня" уже не те, щоб застаріло, а стало звичним. Хотілося б, щоб діяльність світлиці відображала дивосвіт поліського краю, то можна і назву таку дати. Чи, скажімо, "Скарби Полісся", "Духовна царица Березнівщини", "Вітальня духовності". Словом, можна варіювати. Отож пропонуйте. І заходьте в бібліотеку помилуватися чудовим роботами талановитої родини.

Надія ЯРМОЛЮК.